

ДОБРУДЖА

Люлката на първото ни царство,
Първо падало на Аспаруха
Въ блѣна му къмъ силно господарство,
Чий мечъ блѣскалъ надъ степьта ти глуха —

Добруджа! Земя на жито, паши
Прешироки, на полета плодни,
Днесъ и лаври раждашъ благородни,
Лаври за борцитѣ горди наши!

Де имъ меча споменъ не остави?
Де не имъ ечаха тѣмъ „урата“?
Де се знамето имъ не прослави,
Водяйки следъ себе свобода̀та?

29 октомврий 1916.